

ELENA

DM

Elena a shortened version of
Verraten Verkauft – Errettet Erkauft by Ilona Miler

Originally published in German under the title
Verraten Verkauft – Errettet Erkauft by Ilona Miler
© 2021 by Ilona Miler

Elena
© 2021 by Ilona Miler for the Romanian edition.
Translated by permission. All rights reserved.

Tradus de Nicoleta Tofan
Editor: Tori Barna
Layout: MediaWorks a ministry of OM, om.org/mediaworks
Design & Illustrations: Sabrina Rageth, MediaWorks

This is a joint project between Ilona Miler and MediaWorks.

Names have been changed to protect individuals' privacy.

Dacă și dumneavoastră sunteți o victimă, nu ezitați să
ne contactați:

Ilona Miler, Vienna: Instagram: [Ilona_leane_miler](https://www.instagram.com/ilona_leane_miler)
Email: ilona4him@gmail.com

El stătea între mine și ușa unei camere murdare din partea veche a portului Marsilia, din Franța. În ciuda sentimentului rău pe care îl avusesem în adâncul stomacului, îl urmasem pe acest client acolo. Nu m-aș fi putut întoarce la Joe fără bani și nu avusesem încă vreun client în acea noapte. Ușa era încuiată, afacerea a început ca de obicei până în punctul în care a scos brusc un cuțit și a spus: „Omoară-mă sau te omor!” Mi l-a dat mie, am încercat să îl arunc pe fereastră, dar obloanele erau închise și cuțitul a căzut înapoi în cameră...

Trecuseră cinci ani de când am început să-mi vând trupul și nu puteam vedea vreo cale pentru a scăpa de proxenetul meu care mă exploata fără milă. Cum am ajuns în această situație dificilă?

COPILĂRIA

Uneori îmi amintesc cuvintele de rău augur ale bunicului meu: „Mama ta e o curvă, iar tu vei fi la fel.” Am fost un copil ilegitim. Nu mi-am cunoscut niciodată tatăl. El a fost un soldat american aflat în Germania în timpul și după cel de-al doilea război mondial, dar s-a întors în patria lui înainte de a mă naște eu, abandonând-o pe mama mea însărcinată. Bunicul a fost furios pentru că mama a făcut familia de rușine. Aparențele erau importante pentru bunicii mei. Ei au suferit foarte mult în timpul ambelor războaie. După al doilea război mondial au fost expulzați din partea germană a Cehoslovaciei și au început o viață nouă ca refugiați săraci în Germania. Au muncit din greu până când au avut un loc sigur de muncă și o casă.

După ce m-am născut, mama mea s-a căsătorit cu fiul bogat al unui proprietar de fabrică. Din nefericire, el nu mă plăcea, deci am fost trimisă la un orfelinat. Bunicul, realizând că nu eram

acceptată în casa mamei mele, m-a luat acasă la el și m-a adoptat. El era sever, dar tot am făcut împreună multe lucruri distractive în copilăria mea timpurie și în timpul școlii elementare. Am fost deșteaptă și am avut note bune. Era mândru de mine și a vrut să îmi ușureze accesul la un sistem superior de educație. Din acest motiv am fost trimisă la o școală internat. Din păcate am avut dezacorduri cu mama. În plus, la școală am fost acuzată de furt în mod nedrept. Am fost deprimată, iar nivelul rezultatelor mele școlare a scăzut. Bunicul a fost furios și m-a luat din nou acasă. M-am retras total pentru că nu am putut găsi cuvintele potrivite să îi explic ce s-a întâmplat într-adevăr.

Acum s-a deschis iadul pentru mine. Bunicul era un bărbat înalt, masiv. În locul ochilor lui albaștri, care mă priveau cu blândețe, a apărut doar o privire înghețată. Era tot mai des furios, iar fața lui devenea roșie când urla. M-a blestemat și m-a jignit: „Handicapat!”, „Rahatule!”, „Ciudato!”, „O să te dau afară din casa mea!”.

Mă simțeam paralizată de frică și nu m-am putut mișca când urla abuziv la mine, iar și iar. Nu puteam fugi și nu puteam spune nimic ca răspuns. Din nefericire, acel tipar comportamental a continuat și mai târziu în viața mea. Când

oamenii m-au forțat să fac lucruri pe care le-am urât, am înghețat. Sufletul meu era vulnerabil. Nu aveam granițe interioare și oricine mă putea călca în picioare după bunul plac.

Jurnalul meu era plin cu imagini ale unor cranii și paianjeni negri. Am vrut să fug, dar nu am îndrăznit, pentru că poliția m-ar fi dus înapoi la el, dacă m-ar fi găsit. Apoi întreaga situație ar fi devenit chiar mai rea. M-am gândit la suicid, dar o colegă de clasă fusese găsită aproape moartă după o tentativă de suicid. Ea și-a pierdut aproape tot părul din cauza otrăvei pe care a înghițit-o. Nu am avut curajul să urmez acest exemplu.

Temperamentul bunicului nu s-a îmbunătățit. O trata urât și pe bunica. Într-o zi el a suferit un atac de cord, iar după un al doilea atac de cord în spital, a murit.

VIATA CA UN HIPPIE

Imediat după aceea viața mea s-a schimbat. Brusc, am beneficiat de foarte multă libertate și destui bani de cheltuială. Mișcarea hippie a venit din America în Europa, iar eu m-am îndrăgostit de ea. Am purtat pantaloni shaggy, bluze indiene largi și colorate, eșarfă pentru păr precum un indian american nativ. Am decupat o gaură într-o pătură brodată cu trandafiri și am purtat-o peste umeri ca pe un poncho. Umblam după mine cu o umbrelă mare verde, fumam pipă cu apă și mă întâlneam cu alți hippioți în parc. Fumam, beam, discutam subiecte profunde, ne drogam și cântam la chitară. Deoarece eu aveam bani, cumpăram mâncare și țigări, am devenit, brusc, foarte populară.

L-am cunoscut pe Charles în parc. Era chipeș, cu păr negru, piele bronzată și ochi căprui migdalați. M-am îndrăgostit de el instant. A fost prima dată când un bărbat s-a purtat frumos cu mine și

aveam multe interese comune, precum pictura, muzica și lectura. „Fă dragoste, nu război!”, era sloganul pe atunci, deci după câteva luni am făcut pentru prima dată sex cu el.

Autostopul era ceva tipic în anii șaizeci și șaptezeci. Am călătorit în Italia, am dormit pe malul mării și am mâncat mai mult pâine și pepene verde. Mama a fost îngrijorată, dar a fost fericită când ne-am întors înapoi în Germania. Charles era comunist, iar eu catolică. Pentru el religia era precum opiul pentru oameni, în timp ce eu credeam într-un Dumnezeu foarte distant. Trebuia să fie temut, deoarece ne-a scris toate greșelile și păcatele într-o carte mare, iar într-o zi vom suferi în purgatoriu pentru toate păcatele. Charles și cu mine ne căutam un scop în viață. Unii oameni ne-au spus că Dumnezeu era ca un elefant. Un picior era islamul, celălalt creștinismul, al treilea budismul, iar al patrulea hinduismul. În adâncul sufletului am știut că nu acesta era adevărul.

Într-o zi Charles m-a dus la o fermă unde era un grup special de oameni care trăiau un mod alternativ de viață. Am fost surprinși să îl găsim pe Jack acolo. El petrecuse des timpul cu noi în parc și fusese dependent de heroină. Încă avea părul blond creț și purta o bentiță de piele în

jurul capului, dar era diferit și recuperat. Am fost impresionată de atitudinea caldă și am privit cum a spălat picioarele unui fermier bătrân și i-a servit mâncarea. S-a rugat înainte de a mânca și am simțit că nu vorbea cu peretele, ci că era într-adevăr ascultat. El a explicat că Isus l-a eliberat de droguri și că aş putea să-l descopăr și eu, citind Biblia. Am fost foarte impresionați de modul în care se schimbaseră, deci eu și Charles am început să citim Biblia.

Cam în aceeași perioadă lumea mea s-a prăbușit încă o dată când ginecologul mi-a spus că aveam gonoree și mi-am dat seama că Charles nu mi-a fost fidel. Se culcase cu alte femei. Doctorul a spus: „Ești așa de naivă. Nu știi că aceasta este o boală care se transmite pe cale sexuală?”. M-am simțit așa de rușinată.

L-am confruntat și mi-a promis că nu mă va mai înșela. Am rămas împreună și am realizat că ar trebui să ne căsătorim și nu doar să trăim împreună, dacă vroiam să fim buni creștini. Am închiriat un apartament la ultimul etaj al unei case cu un pod mare, unde puteam să am spălătoria. Cât de curând unii dintre prietenii noștri din parc au început să locuiască cu noi, petrecând timp împreună și cântând la chitară.

Charles avea un loc de muncă și era singurul care câștiga bani. Eu găteam și făceam curat pentru toată lumea. Nu mergeam la biserică, dar invitam oameni la cafea și aveam slujbe acolo. Un pastor american predica.

Într-o zi Charles mi-a făcut cunoștință cu Joe, un tânăr chipeș care se afla în bucătăria noastră când am ajuns acasă. În mod evident el nu era un hippie, era îmbrăcat destul de elegant. Corpul lui era musculos de la multe antrenamente și îi plăcea să se plimbe cu cămașa descheiată. Mi-a amintit de actorul Marlon Brando. Se uita des adânc în ochii mei, lucru care mă făcea să mă simt inconfortabil. Eram o tânără căsătorită. Însă am început să mă obișnuiesc cu el petrecând timpul pe la noi și am început să îl plac. Știa cum să mă facă să râd. Mă ajuta în gospodărie

**Joe a continuat să remarce
că m-am căsătorit
cu bărbatul nepotrivit.**

și am început să mă simt tot mai atrasă de el. Între timp Charles era la muncă și aducea bani acasă. Joe

chiar a susținut că îl acceptă pe Isus în viața lui. Apoi a început să vrea să mă influențeze spunând că m-am căsătorit cu bărbatul nepotrivit.

Într-o după-amiază, în timp ce stătea la fe-reastră și vorbea cu mine, m-a apucat și m-a

tras brusc de la fereastră. Vazuse reflexia unei puști și un glonț a lovit peretele exact în spatele nostru. A fugit afară să găsească criminalul și s-a întors împușcat în braț. A încercat zadarnic să scoată singur glonțul. Rana s-a infectat și a trebuit să chemăm doctorul.

Am fost total fascinată de el și aveam impresia că James Bond 007 intrase în viața mea și mă iubea.

Atunci am aflat că Joe fusese în închisoare și era eliberat condiționat. Doctorul a chemat poliția, iar ei l-au dus înapoi la închisoare, unde l-am vizitat împreună cu mama lui.

A fost închis pentru o vreme. Când a fost iar eliberat condiționat, s-a întors la noi. Avea des antrenamente de karate în pod, spărgând cărămizi cu degetele. Avea și un cuțit cu care arunca la țintă. Era foarte priceput.

Pastorul și soția lui m-au avertizat, mi-au spus că el avea o influență negativă în viața mea, dar nu am vrut să îi ascult. Eram deja prinsă.

Joe mi-a spus din nou și din nou că Charles era soțul nepotrivit pentru mine și că voia lui Dumnezeu era să mă mărit cu el. A zugrăvit o imagine măreață legată de viitorul nostru împreună. Mi-a făcut mici cadouri. Eram fascinată de el și aveam

impresia că James Bond 007 intrase în viața mea și că mă iubea într-adevăr. Chiar și mama lui Joe m-a avertizat să nu mă îndrăgostesc de el, dar era deja prea târziu.

La acel moment am descoperit ca eram însărcinată cu copilul lui Charles.

PE FUGĂ

Câteva săptămâni mai târziu, Joe m-a întrebat dacă vreau să îl însoțesc într-o călătorie. Nu îmi puteam imagina să îl pierd, așa că am spus da, fără să știu unde urma să mergem. Am vizitat-o pe bunica mea și i-am cerut bani. I-am spus să vândă pianul meu. Apoi am călătorit spre Lichtenstein unde el a cumpărat o armă. Am călătorit mai departe. Eram acum izolată și dependentă total de el. Eram separată de soțul meu, de familie, de prieteni și într-o țară străină unde nu înțelegeam limba.

Latura criminală a lui Joe m-a îngrijorat și m-a fascinat în același timp. El era reprezentantul aventurii și pericolului și se potrivea perfect în lumea fantastică pe care mi-o construisem sub conducerea bunicului. Iubisem poveștile cu pirați și cavaleri care o câștigau pe domniță. Adânc în mine o voce spunea: „Oprește-te, nu e drept.”, dar nu am vrut să ascult.

Am făcut autostopul prin Elveția până în Franța. Avea putere totală asupra mea și m-a dus în punctul în care am acceptat tot ce a spus. Mi-a

**Avea putere totală
asupra mea și m-a dus în
punctul în care
am acceptat tot ce a spus.**

spus o mulțime de povești. Una dintre ele a fost despre cum el și prietenul lui au jefuit un cazinou ilegal. Prietenul

îl aștepta în Marsilia să îi dea partea sa din jaf, iar apoi urma să ne putem căsători.

De la Marsilia am călătorit mai departe spre Spania pentru că Joe a afirmat că prietenul lui s-a mutat acolo. La sosirea în Barcelona am închiriat o cameră într-un hotel ieftin și am supraviețuit doar din micul dejun sărăcăcios pe care îl serveau. Descurajat, Joe mi-a cerut să o sun pe bunica și să inventez o minciună despre un accident. Ar fi trebuit să spun că el era în spital și avem nevoie de bani. Am sunat, iar bunica a trimis banii.

De la Barcelona am ajuns în Malaga unde Joe a explicat că prietenul lui era acum în Algeria. Am luat un feribot către Maroc, o țară musulmană, unde eram treziți zilnic la 5 dimineața de anunțul pentru rugăciune de la moscheea locală. Joe a vândut toate bijuteriile pe care le aveam,

inclusiv verigheta mea și din nou m-a convins să o sun pe bunica cu o poveste falsă, astfel încât ea să trimită bani. Ea s-a conformat.

Nu am ajuns în Algeria. Din cauza unui atac terorist în Germania și problemelor din Maroc, ne-am întors pe continentul european cu ultimul feribot. Am sfârșit într-un hotel ieftin dintr-un sat mic din Spania.

PROSTITUTIE

„Nu am cum să îmi primesc banii și suntem din nou faliți. Nu pot continua să trăiesc așa și nu pot avea grijă de tine și de copilul care crește în tine.”, a spus Joe în acea seară. „Poate ar trebui să te întorci în Germania și să mă aștepti până când reușesc să fac rost de bani să ne întreținem.” Acum deja eram dependentă de el și nu mi-aș fi putut imagina trăind fără el. O mințisem pe bunica mea și fugisem de soțul meu. Nu aș fi putut plăti înapoi banii împrumutați și nu mai aveam unde să mă duc în Germania. „Există o cale de scăpare, dar nici măcar nu vreau să ți-o sugerez. Jos în hol așteaptă cinci bărbați care sunt dispuși să plătească dacă faci sex cu ei. E decizia ta. Nu vreau să te forțez să faci asta.” El știa că nu îi pot spune nu. „Bunica s-ar putea să îți trimită încă bani pentru un bilet de tren, dacă o cauți.” El știa de asemenea foarte bine că nu aș fi făcut asta din nou.

„Elena, decide-te! Bărbații din hol nu vor aștepta la nesfârșit. Asta este șansa noastră pentru un viitor bun împreună.”

Am plecat la plajă cu acei cinci necunoscuți. Deși mi-am spus că ei vor avea doar trupul meu, nu inima și sufle-

tul, ceva a murit **Chiar dacă îmi tot spuneam că mi-au luat doar corpul și nu inima și sufletul, ceva a murit în mine în acea noapte.**

am avut niciun

drept. El avea acum control total asupra mea și acesta a fost începutul anilor în prostituție.

Nu am putut rămâne în sat. Joe a aranjat cu doi bărbați, care aveau o mașină, să ne ducă într-un loc turistic cu hoteluri de lux. Am închiriat un apartament. Pentru a plăti pentru drum a trebuit să fac sex cu unul dintre cei doi, în timp ce Joe stătea în costumul de baie în cadă, de vorbă cu celălalt. În noaptea aceea Joe m-a dus la un restaurant deosebit și a încercat să mă vrăjească. A zugrăvit un tablou măreț al viitorului nostru, dar eu eram tristă, sufeream și nu m-am putut bucura de moment.

Joe a fost întotdeauna îngrijit frumos cu o mustață tunsă cu grijă și cu părul aranjat cu

fixativ. Unghiile lui erau bine îngrijite, purta două inele de platină pe degete și un Rolex scump la încheietură. Purta, de asemenea, și tipul acela de ochelari de soare care reflectă lumina. Și-a cumpărat haine de marcă, costume croite la comandă, o servietă Samsonite, un breloc pentru chei cu sigla BMW și o brichetă aurie, încercând să joace rolul unui domn. Cu farmecul său și încrederea în sine, putea trece neobservat cu minciuniile și înșelătoriile lui, în cele mai nobile locuri.

În următoarea zi m-a învățat cum să îmi vând trupul: „Niciodată nu te duce cu clienții în apartamente private, ci mereu în hotel. Ia banii în avans și cere mai mult pentru fiecare serviciu suplimentar. Dacă vor sex fără prezervativ, trebuie să plătească mai mult. Verifică un posibil client. Ce fel de ceas poartă? Dacă e unul ieftin, nu te deranja pentru el, nu merită timpul tău. Folosește trucul de a scoate o țigară și să ceri un foc. Când o face, mângâie-l ușor pe mână și privește-l adânc în ochi. În restaurant atinge-i piciorul ca din greșală.” Și mai erau o grămadă de alte instrucțiuni pe care ar fi trebuit să le urmez.

Dimineața următoare mi-a dat destui bani să cumpăr o cană cu ceafea și a spus: „Dacă îți e foame, cere-i unui client să îți cumpere prân-

zul.” A trebuit să merg la șoseaua principală și să fac autostopul către locul în care mă prostituam. Uneori era pe stradă și uneori într-o cafenea la șosea. Șoferul care mă ducea cu mașina era de obicei și primul client.

A trebuit să învăț spaniola ca să supraviețuiesc. Joe mă ignora când nu aduceam destui bani și am devenit foarte deprimată. Nu mai fusesem vreodată așa de singură și nefericită. Eram blocată pentru că eram convinsă că nu m-aș fi putut întoarce în Germania. Mama îmi scrisese că pentru ea sunt moartă și nu vrea să mă mai vadă niciodată. De asemenea, gândeam că, pentru că fac această muncă, am comis păcatul de neiertat despre care vorbește Biblia. Mă simțeam de parcă aș fi căzut într-o gaură mare, neagră din care nu mai am scăpare.

Într-o zi stăteam din nou la marginea șoselei principale și camioane imense gălăgioase treceau pe lângă mine. Ar fi fost nevoie să fac doar un pas mare și viața mea ar fi fost sfârșită. Am vorbit pruncului din pânțelele meu și i-am cerut iertare pentru că ar fi murit cu mine. I-am spus că nu aș fi putut continua așa și că nu văd o scăpare. În acel moment a fost ca și cum o voce liniștită mi-a vorbit: „Așteaptă să vezi ce se va întâmpla

astăzi.” M-am gândit: „Bine. Măine e o altă zi și pot face asta atunci.”

M-am dus la o cafenea pe care o frecventam când așteptam clienți. Brusc, o femeie tânără cu doi copii mici mi s-a alăturat. Le-am cumpărat băuturi și am realizat că ea era una dintre „Oamenii lui Isus” care erau foarte cunoscuți în perioada aceea. M-a întrebat dacă știu despre Isus. Răspunsul meu a fost da, dar am explicat că nu trăiam ca o creștină și că nu exista drum de întoarcere. „Dumnezeu te iubește și încă ești fiica lui, chair dacă ești neascultătoare. El nu va înceta să te iubească.”, a fost răspunsul ei. Nu a stat mult și nu a știut vreodată că în acea zi ea mi-a dat speranță și mi-a salvat viața.

La acel punct, Joe controla deja toate aspectele vieții mele. Îmi spunea ce haine să port și ce ar trebui să mănânc. M-a pus să îmi vopsesc părul negru. Când mergeam undeva, mă prezenta ca secretara lui. Nu îmi era permis să întreb unde s-a dus, ce a făcut între timp și câți bani mai aveam. Era implicat în afaceri dubioase. Uneori câștiga foarte mulți bani, dar apoi îi pierdea pe toți la jocuri de noroc.

M-a forțat să mă prostituez până în a noua lună de sarcină, iar după naștere m-a pus să iau neîntrerupt anticoncepționale, ca să nu mai

rămân vreodată însărcinată. De două ori a fost violent și fizic cu mine. A observat că cel mai mult uram dacă trata prost câinele maidanez pe care îl adoptasem.

Deja nu mai credeam nimic din ceea ce spuneam, dar nu îl puteam părăsi. Nu puteam vedea o cale de scăpare.

**Pentru a supraviețui am
evadat într-o lume fantastică
și citeam povești ieftine
de dragoste sau povești de
groază pe care le cumpăram
de la chioșcul de ziare.**

Eram blocată. Pentru a supraviețui, am evadat într-o lume fantastică și citeam povești ieftine de dragoste sau povești de groază,

pe care le cumpăram de la chioșcul de ziare. Nu reușeam să mă gândesc la situația mea. Simțeam că înnebunesc.

Frica era tovarășul meu.

Frica. Într-o situație m-am panicat pentru că unul dintre clienți a părăsit șoseaua principală și a condus în munți pe o stradă îngustă și întortocheată. I-am spus să se oprească, dar a continuat să meargă cu viteză tot mai mare. Am încercat să deschid ușa mașinii, dar nu am reușit. Am apucat volanul și aproape ne-am răsturnat într-o prăpastie. A fost năucit și m-a lăsat la poalele dealului.

Frica. O altă dată, un client mi-a arătat legitimația de polițist și m-a abuzat teribil.

Frica. Pentru că îmi era teamă să mă întorc la Joe fără bani suficienți. De două ori am mers în apartamente private, dar apoi am regretat. Prima dată bărbatul nu vroia să mă mai lase să plec. Când până la urmă am reușit să scap, abia mai mergeam. A doua oară „John” era un pervers și m-a violat.

Nu am fost la vreun control medical în timpul sarcinii și nu aveam habar ce înseamnă să naști. Nu ne-am pregătit pentru naștere. M-am panicat când mi s-a rupt apa și au început contracțiile. Joe a chemat un doctor și am fost dusă la spital cu taxiul.

Dumnezeu, în bunătatea Lui, a avut grijă de copilul meu. Doamna din salonul de alături a crezut că va naște o fetiță, dar spre surprinderea ei a fost un băiat. Tot ce cumpărase era roz și mi le-a dat pe toate mie, ... gratis.

Joe nu plătise factura la hotel, iar la întoarcere m-a pus să mă culc cu managerul. Am încercat să nu plâng, dar a durut îngrozitor.

Joe mi-a spus că va avea el grijă de Maria, când eu eram plecată să îmi vând trupul, dar nu și-a ținut promisiunea. Când am ajuns acasă, am auzit-o plângând necontrolat. Era sfâșietor. Când Maria s-a îmbolnăvit serios, a trebuit să chemăm

doctorul. Eram disperată și mi-a părut foarte rău pentru micuța mea.

Un șofer de taxi mi-a spus că el știa un cuplu care nu putea avea copii. Și-au dorit cu disperare un copil. Aș fi pregătită să o dau pe Maria spre adopție? Am dus o luptă interioară teribilă. Copilul meu era bolnav și nu aveam bani. Nu puteam plăti chiria apartamentului de la hotel. Nu puteam să lucrez și să am în același timp grijă de Maria. Ce fel de viitor o aștepta pe această copilă dacă rămânea cu mine și cu Joe? Am judecat-o mereu pe mama pentru că a renunțat la mine, iar acum urma să fac la fel? Joe mi-a spus despre toate avantajele unei adopții, iar dorința mea de a lupta fusese învinsă cu mult timp în urmă. Nu am putut să mă împotrivesc, deși totul în interiorul meu striga „NU!”.

Maria avea o lună când am lăsat-o în mâinile mamei adoptive. Am plâns și am tot plâns, m-am simțit de parcă cineva mi-a smuls inima din trup. Apoi am încetat să mai simt ceva. Nu mai aveam emoții – nici bucurie, nici tristețe, nici furie, nici alte emoții. Inima mi s-a transformat în piatră și am încetat să mă mai gândesc. Abia mai existam de la o zi la alta.

Bunica a simțit că ceva era total în neregulă cu viața mea și s-a temut că lucram în prostituție.

Era neliniștită și la 80 de ani, fără să spună cuiva, a rezervat un bilet de avion și a venit să ne viziteze. De asemenea, a vrut să își vadă strănepoata. I-am sunat pe părinții adoptivi, iar ei au fost de

**Inima mi s-a transformat
în piatră și am încetat
să mă mai gândesc.**

acord să trecem pe la ei. Maria era pe mâini bune și era foarte iubită, mai ales de tatăl ei adoptiv. Când

am plecat, a trebuit să trecem pe sub fereastra care dădea spre interiorul casei. El dansa cu Maria în brațe, amândoi râdeau și se distrau. Am prețuit mereu această imagine în memoria mea, mi-a adus multă mângâiere.

BARMANITĂ

Puterea și influența lui Joe asupra mea erau atât de mari, încât nici nu mi-a trecut prin cap să mă întorc cu bunica în Germania. După atâția ani, încă îi luam apărarea și îi căutam scuze pentru comportament.

Bunica s-a întors în Germania și l-a denunțat pe Joe poliției. Le-a spus că m-a răpit și că mă trata ca pe o sclavă, că era proxenetul meu și era implicat în activități ilegale. Poliția a contactat Interpolul care îl căuta deja. Joe avea relații peste tot și a fost avertizat că poliția urma să vină să îl aresteze în câteva zile. Mi-a poruncit să închiriez o cameră într-un hotel mic în oraș, să cumpăr valize, să ne împachetez lucrurile și să le mut încet, încet în noul loc. A dat foc tuturor jurnalelor mele, pentru că ar fi putut fi folosite ca dovezi împotriva lui. Îmbrăcat la costum și cu servieta la mână, a ieșit pe ușa principală a locului în care am locuit în ultimii ani, de parcă ar fi mers la o întâlnire de afaceri.

Când a sosit, și-a vopsit părul și mustața, și-a pus fotografia nouă în pașaportul fals pe care îl procurase și a pus o ștampilă falsă pe ea. Am călătorit într-o mașină condusă de prietenul lui Joe, apoi am călătorit noaptea cu taxiul și în final am ajuns cu trenul în Marsilia, Franța, trecând granița fără incidente. Am închiriat o cameră într-un hotel mic aproape de aeroport.

În următoarea zi Joe m-a trimis să găsesc clienți. Am găsit de lucru ca barmaniță aproape de port și lucram tura de la 11 dimineața la 11 noaptea. Acelea erau într-adevăr zile de 12 ore. Iar apoi încă mai aveam un client sau doi. Unii vroiau să merg întâi cu ei la un club de striptease sau să mâncăm. Nu am ajuns niciodată să mă culc mai devreme de primele ore ale dimineții. La 9 trebuia să mă scol, să plimb câinele, iar apoi aveam nevoie de o oră să mă machiez.

ÎNJUNGHIAȚĂ

Părerăa lui Joe era că salariul meu în bar era foarte prost și vroia să mă opresc din lucrat acolo, pentru a lucra din nou doar ca prostituată. Atunci am început să produc chiar mai puțini bani. A devenit incredibil de furios când nu am mai câștigat cât credea el că e suficient, așa încât acesta a fost motivul pentru care l-am urmat pe acel client într-o cameră murdară.

Așa am ajuns să mă confrunt brusc cu un om nebun cu un cuțit. Inima mi-a bătut cu putere și m-am simțit paralizată. Apoi mi-a venit ideea că dacă mor acum, eu voi merge la Isus, dar omul acesta va ajunge în iad. M-am rugat lui Dumnezeu în inima mea: „Te rog, nu îl lăsa să devină un criminal.” Nu am idee de ce. Poate a fost Duhul Sfânt care m-a făcut să mă rog în acel mod.

Am încercat să arunc cuțitul pe fereastră, dar a lovit rama ferestrei și a căzut înapoi în cameră. El s-a înfuriat și m-a lovit atât de tare în față, încât am zburat sub pat. Am încercat să mă duc la

ușă, dar el luase cuțitul și a început să mă înjunghie în mod repetat. Chiar nu am simțit durerea. Doar am urlat și am tot urlat până când patroana a venit cu câinele ei și a încercat să deschidă ușa. Câinele a devenit sălbatic când a mirosit sângele și a mușcat stăpâna. Când în sfârșit a reușit să deschidă ușa, a fost și ea înjunghiată. Într-un final, nebunul a aruncat cuțitul și a fugit.

**M-am rugat lui Dumnezeu în
inima mea: „Te rog, nu îl
lăsa să devină un criminal.”**

M-am gândit că așa trebuie să te simți când mori. Eram înghețată de frig și nu mă puteam mișca. Toate vocile păreau să vină de departe. Am deschis ochii și eram confuză. Cum am ajuns în această cameră murdară de hotel? De ce zăceam pe podea? Era așa de mult sânge peste tot și tot mai mulți oameni veneau. Unii au folosit prosoape să îmi oprească sângerarea. Un polițist punea multe întrebări, dar eu vroiam doar să închid ochii și să dorm. „Trebuie să rămâi trează!” a spus el. Într-un final, ambulanța a sosit și m-a dus la spital cu luminile ei albastre care clipeau și cu sunetul sirenelor. Doi doctori s-au aplecat asupra mea în camera de urgență și mi-au cusut rănilile. Cuțitul îmi ratase organele vitale. Ce miracol! Nu m-au anesteziat, iar eu

am scâncit și am plâns. Mi-au făcut transfuzie de sânge.

M-am simțit teribil în camera de spital. Nimeni nu m-a spălat, iar părul meu era încă încheiat cu sânge. Îmi era așa de frig și aveam mâncărimi, dar nu mă puteam scărpină. Fusesem înjunghiată de opt ori și nu mă puteam mișca. Sora medicală îmi dăduse medicamente, dar altfel nu părea să îi pese. Pentru ei eram o prostituată care a fost înjunghiată și cred că, în mintea lor, nici că meritam ceva mai bun.

Când încă lucram la bar, era acolo un bărbat care venea mereu să bea cafea. Se purta de parcă ar fi fost garda mea de corp, doar fiind acolo și necerând vreun favor din partea mea. A citit în ziar despre ce mi se întâmplase și a venit să mă viziteze. Trebuie să fi fost îngrozit să mă vadă în acel mod. A promis să se întoarcă, a mers să cumpere șampon, săpun, o periuță de dinți, fructe, fursecuri și o carte. M-a ajutat cu tandrețe să mă dau jos din pat, m-a așezat pe un scaun la chiuvetă și mi-a spălat părul cleios și mi-a curățat sângele de pe corp. Apoi m-a ajutat să mă așez la loc în pat. A fost într-adevăr îngerul meu trimis de Dumnezeu.

Joe nu a venit niciodată la spital. A trimis doar o tânără cu niște haine și o scrisoare. Ea era

îndrăgostită de el și de poveștile lui fantastice, așa cum fusesem eu cu ani în urmă.

În sfârșit avusesem timp să mă gândesc, în timp ce rănilor mele se vindecau. Era clar pen-

**Era clar pentru mine
că Dumnezeu îmi dăduse
o altă șansă în viață.**

tru mine că Dumnezeu îmi dăduse o altă șansă în viață. A trebuit să-mi fac un plan pentru a ieși din

acest dezastru. Pentru a fugi îmi trebuiau bani, dar până atunci Joe luase fiecare bănuț pe care îl câștigasem. M-am dus să lucrez într-un bar pentru hostess și am rugat-o pe doamna responsabilă acolo să păstreze o parte din salariul meu într-un loc sigur. M-am gândit că poate aș putea găsi o cale de scăpare așa. Brusc, Joe mi-a spus să strâng lucrurile. Ne întorceam în Germania.

ÎN APOI ÎN GERMANIA

Am trecut granița pe jos, pentru că Interpolul încă îl căuta pe Joe. Îmi amintesc ca mi-a fost greu cu tocurile înalte prin terenul denivelat. A fost teribil. Mama lui ne aștepta cu o mașină de partea cealaltă și ne-a condus la casa lor. Mi-a dat cizme, haine și echivalentul a 100 de euro. Joe mi-a spus să merg cu el la poliție și să dau o declarație în care să precizez că nu m-a răpit ori vândut, astfel încât acuzațiile asupra lui să fie anulate. În mintea mea, eu încă eram legată de el, deci m-am conformat. Mi-a luat mult timp până când am putut să mă confrunt cu faptul că m-a tratat într-un mod atât de nerușinat și m-a exploatat în modul acela. Îmi trădase încrederea. Nu mă iubise niciodată, ci mă ademenise și m-a transformat în vaca lui bună de muls. Adevărul a durut atât de tare. Viața mea devenise o mare minciună, pentru că refuzasem să accept faptul că mă vânduse și mă exploatase.

NOI ÎNCEPUTURI

După aceea am găsit foarte repede un loc de muncă și am fost capabilă să mă întrețin și să îmi plătesc datoriile. Mai întâi am lucrat într-un hotel, iar apoi la poștă. M-am întâlnit o dată cu soțul meu Charles, dar m-a tratat cu dispreț și a vrut să se culce cu mine spunând: „Hai să vedem dacă ai devenit mai interesantă în pat.” Ne-am despărțit.

Am avut impresia că am ratat lucruri în viață. M-am culcat cu mulți bărbați, dar de data asta i-am ales cu intenția de a nu mă mai îndrăgosti vreodată. De data aceasta controlul era la mine. Am avut o mulțime de aventuri de o noapte. Adevărul a fost, că eram eliberată de Joe, dar nu de tot răul pe care relația cu el îl produsese vieții mele.

Am devenit o feministă și m-am alăturat unei mișcări feministe. La un seminar de sfârșit de săptămână, o doamnă a recunoscut că a avut o problemă cu alcoolul și a vrut să se sinucidă. Am împărtășit experiența mea din Spania, despre

cum fusesem în aceeași barcă, dar că Dumnezeu trimisese o doamnă care mi-a dat speranța că Isus nu mă părăsise și încă mă iubea. Ea a fost de acord și a spus că fratele ei era de asemenea un credincios.

Ea și cu fratele ei m-au vizitat câteva luni mai târziu. El a început să cânte la chitară cântece creștine contemporane pline de viață.

Brusc, am simțit că Dumnezeu este prezent în cameră. După ce au plecat am plâns și am tot plâns. Am realizat cât de murdară devenise viața mea și l-am rugat pe Dumnezeu să mă ierte pentru toate greșelile pe care le făcusem și să-mi curețe inima. M-am confesat în cuvintele mele și am simțit cum el îmi ridică povara, vina și rușinea, dându-mi o pace supranaturală. Am simțit dragostea Lui într-un mod real și am știut că golul din viața mea a fost umplut și că El era tot ce îmi trebuia. Am început să citesc Biblia și nu m-am putut opri. Brusc, era total relevantă pentru mine și mi-a oferit alinare.

Am început să îi caut pe vechii mei prieteni la cafenea, dar era închis. Cineva mi-a dat un pliant

**L-am rugat pe Dumnezeu să
mă ierte și să-mi curețe
inima... Am simțit dragostea
Lui necondiționată și am
știut că El era tot ce voiam și
aveam nevoie.**

cu adresa unei biserici, iar când am ajuns acolo s-a întâmplat în așa fel încât cuplul care a condus cafeneaua era acolo pentru o vizită neașteptată. M-au îmbrățișat și le-am spus povestea mea și le-am cerut iertare, pentru că nu îi ascultasem atunci când mă avertizaseră cu privire la Joe cu mulți ani în urmă. FIICA PIERDUTĂ A LUI ISUS SE ÎNTORSESE! Nu i-am mai revăzut niciodată. La scurt timp după aceea am fost botezată și am primit un verset special din Biblie cu această ocazie:

Isaia 43:18-19

„Nu vă mai gândiți la ce a fost mai înainte și nu vă mai uitați la cele vechi!

Iată, voi face ceva nou și-i gata să se întâmple. Să nu-l cunoașteți voi oare?

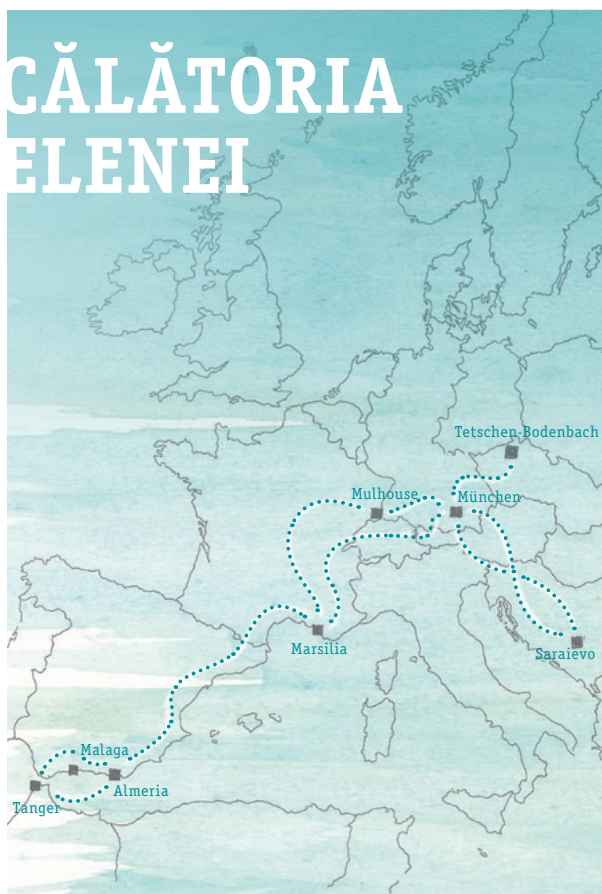
Voi face un drum prin pustie și râuri în locuri secetoase.”

Dumnezeu a restabilit de asemenea relația cu mama mea, cu bunica și folosește acum povestea mea pentru a aduce speranță, alinarea și curaj oamenilor de diferite naționalități. La patruzeci și patru de ani după ce am dat-o pe Maria spre

adopecție, am avut în sfârșit șansa să ne cunoaștem din nou. Iertare, vindecare și noi începuturi au loc acum.

CĂLĂTORIA ELENEI

**Povestea adevărată cum o femeie
afectată de traficul de persoane și-a
găsit libertatea.**

